

EVENIMENT DE CRĂCIUN ÎN QUATAR

Un eveniment de Crăciun cu un program artistic din diverse tradiții locale a avut loc la sediul Arhiepiscopiei Qatarului, în fața Catedralei, vineri, 17 decembrie 2021.

Programul artistic a inclus cântece de Crăciun ale copiilor de la școlile de duminică ortodoxe de limbă arabă și de limbă greacă, ale corului de limbă rusă, Qatar Arabesque și Inmanetica, ale corului Kamerton al Centrului Internațional de Muzică de limbă rusă și ucraineană și ale clubului de dans al grecilor din Qatar. Îmbrăcați în costume tradiționale grecești, participanții au dansat dansuri tradiționale, în timp ce Asociația comunității vorbitoare de limbă arabă din Arhiepiscopie, de asemenea îmbrăcată în costume tradiționale, a dansat și a cântat dansuri și cântece tradiționale.

În cadrul acestui eveniment au fost puse în vânzare diverse ornamente de Crăciun, cadouri și obiecte de cult, pentru susținerea misiunii Sfintei Arhiepiscopii. De asemenea, a existat o mare varietate de delicatese din bucătăria arabă, grecească, sârbă, românească, moldovenească, rusă și ucraineană, un dar din partea diferitelor asociații de doamne membre ale eparhiei.

Evenimentul a fost onorat de prezența următoarelor oficialități: ambasadorul Greciei, doamna Eleni Mihalopoulou, ambasadorul Moldovei, domnul Victor Tvircun, ambasadorul Argentinei, domnul Carlos Hernandez, însărcinatul cu afaceri al Ambasadei României, domnul Grecu, adjunctul șefului de misiune al Ambasadei Serbiei, dl Slobodan Radeka, și al Georgiei, dl Alexander Jiskaviani, Mitropolitul de Bombay, Mar Kyrillos, aflat în vizită la Doha, din partea Bisericii Precalcedoniene de Malankara din India, precum și de reprezentanți ai altor biserici.

Numărul mare al creștinilor ortodocși din Qatar aflați în vizită și al membrilor altor comunități creștine a confirmat succesul acestui eveniment.

Din partea Secretariatului-General

CELE TREI ZILE DE SĂRBĂTOARE LA LAVRA SFÂNTULUI SAVA

De vineri, 4/17 decembrie 2021 până duminică, 6/19 decembrie 2021, la Lavra Sfântului Sava, în deșertul Iudeii, pe partea dreaptă a pârâului Chedron, care duce la Marea Moartă, s-au prăznuit, în trei zile, sărbătorile Sfântului Părinte Ioan Damaschinul, a Sfântului Părinte Sava cel Sfințit și a Sfântului Părinte Nicolae, Episcopul Mirei Lichiei.

Lavra a fost întemeiată de Sfântul Sava, care a venit din Capadocia, în Țara Sfântă, în anul 456 d.Hr. și care, timp de mulți ani, a primit pregătirea monahală de la Sfântul Eutihie cel Mare și de la Sfântul Teoctist, împreună-nevoitor al acestuia. Începând cu această Lavră, Sfântul Sava a întemeiat mai multe Mănăstiri în Palestina și a devenit părintele duhovnicesc și îndrumătorul a mii de călugări, precum și un apărător al învățăturii ortodoxe la cel de-al 4-lea Sinod Ecumenic de la Calcedon din 451 d.Hr. împreună cu Sfântul Teodosie Întemeietorul Vieții de Obște, după cum mărturisește biograful Sfinților Palestinieni, Chiril de Skythopolis.

În această vestită mănăstire, pomenirea Sfântului Ioan Damaschinul a fost prăznuită pe 4 decembrie la paraclisul care îi este închinat, unde se află și mormântul său, de către

Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei, care va rămâne la Lavră până pe 6 decembrie, de sărbătoarea Sfântului Nicolae.

Sâmbătă, pe 5/18 decembrie 2021, a fost oficiată o priveghere de toată noaptea de către IPS Părintele nostru și Patriarh al Ierusalimului, Teofil, cu ocazia pomenirii Sfântului Sava cel Sfințit. Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei și Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei, și Ieromonahii aghiotafiți. Răspunsurile la strană au fost date de către Ierodiaconul Simeon și ajutoarele sale în limba greacă în dreapta și de către Arhimandritul Filotei în limba arabă în stânga. La priveghere au participat numeroși credincioși ortodocși din Betleem, Beit Sahour, Beit Jala și din nordul Israelului, în prezența de onoare a Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.” (Psalmul 118, 35-37), proclamă psalmistul.

Iubiți părinți și frați în Hristos,

Cucernici creștini

Pustia se bucură astăzi, împreună cu pământul de lângă râul Iordan, la pomenirea Dreptului și purtătorului de Dumnezeu Părintele nostru Sava cel Sfințit, în Lavra sa, locul nevoinței sale.

Sfântul nostru Părinte Sava a fost un vas sfințit și un sălaș al Duhului Sfânt încă din pântecel mamei sale, de aceea a devenit vârful dreptilor și întocmai cu îngerii. El a reușit acest lucru ascultând cuvântul lui David: „Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.” (Psalmul 118, 37).

Interpretând aceste cuvinte ale lui David, Sfântul Atanasie cel Mare spune: „Trufia este obsesia de a vedea priveliști, privirea celor care nu sunt de trebuință și imaginația deplasată a minții, pe care Pavel o explică spunând: „Așadar, aceasta zic și mărturisesc în Domnul, ca voi să nu mai umblați de acum cum umblă neamurile, în deșertăciunea minții lor, Întunecați fiind la cuget, înstrăinați fiind de viața lui Dumnezeu, din pricina necunoștinței care este în ei, din pricina împietririi inimii lor ” (Ef. 4, 17-18). Trufia minții înseamnă ca cineva să aibă mintea logică și să nu o folosească pentru vederea lucrurilor adevărate, ci să lase mintea să îl dea pe mâna temnicherului Satana. Nevrând să fie așa, el spune: „Întoarce ochii ca să nu vadă deșertăciunea”. Pentru că și acesta este un act al harului lui Dumnezeu”.

Într-adevăr, Sfântul Sava a primit harul lui Dumnezeu, pentru că, așa cum spune Sfântul Ioan Scărarul: „Școala și educația pe care am avut-o încă din copilărie își joacă rolul în virtutea și în viața monahală și, fie ne ajută, fie ne incurcă”.

Cu alte cuvinte, Sfântul Sava a renunțat încă din copilărie la deșertăciunile acestei lumi și a căutat viața monahală a călugărilor din deșert, după cum confirmă biograful său Chiril de Skythopolis: „Sava a fost predestinat de Dumnezeu încă de când era în pântecul mamei sale și văzut de dinainte de a i se forma trupul, după cum spune marele profet Ieremia (ref. Ier. 1, 4-5). Disprețuind toate lucrurile legate de viața lumească, s-a dat în seama Mănăstirii numite Flavianes.... unde a fost instruit cu precizie în viața monahală și în scurt timp a învățat psaltirea și regulile modului de viață cenobitică”.

Părintele nostru Sava a învățat modul și căile nevoinței ca ucenic al marilor asceți ai pustiei, Teodosie Întemeietorul vieții de obște, Eutihie cel Mare, Teoctist și Gherasim. A devenit un învățător al deșertului, un far spiritual care strălucește în întuneric. „ Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a

găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit ” (Înțelepciunea lui Solomon 3:5-6), potrivit înțeleptului Solomon.

Acest lucru este mărturisit tocmai de actuala Lavră, pe care Sfântul a întemeiat-o, precum și de moaștele sale întregi, nestricăcioase și înmiresmate, care se află aici. Și mai mult, acest lucru este mărturisit de prezența monahilor de la Sfântul Sava, care se roagă neîncetat pentru sufletele lor și pentru noi toți și păzesc lumina mereu aprinsă a învățăturilor dăruite lor de Sfântul Sava cel Sfințit: „Lumina călugărilor sunt Îngerii, iar lumina tuturor oamenilor este viața călugărilor”, spune Sfântul Ioan Scărarul.

Aceste cuvinte inspirate de Dumnezeu, dragii mei frați, sunt conținutul învățăturilor Sfântului nostru Părinte Sava către toți călugării, și mai ales către cei care se străduiesc în nevoie în Lavra sa. Și aceasta, pentru că însuși purtătorul de Dumnezeu Sava „a ajuns la rânduielile Îngerilor, a căror viață a urmat-o fără prihană”, după cum spune imnograful său.

Cât despre noi, cei care cinstim pomenirea celui întocmai ca îngerii Sava, care are îndrăzneală înaintea lui Hristos Dumnezeu, să îl rugăm ca împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, Maica Domnului nostru, să se roage neîncetat pentru iertarea păcatelor noastre și pentru ca în peștera sufletelor noastre să strălucească zorii luminii cunoașterii Soarelui Dreptății, Domnul nostru Iisus Hristos.

Și să zicem împreună cu psalmistul: „lăuda- vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău, în adunarea sfinților” (Psalmul 88, 6). Și mai în amănunt; cerurile Te vor lăuda pe Tine cu puterile îngerești, Doamne. Esența și puterea lui Dumnezeu sunt vrednice de admirație. În Biserica Sfinților, adică a celor din ceruri, neîncetat îngerii Te laudă pe Tine. Amin. Multe bucurii și un Crăciun binecuvântat!”

O masă a urmat după încheierea Sfintei Liturghii, după care, Preafericirea Sa a mulțumit lui Dumnezeu pentru această sărbătoare duhovnicească și, însoțit de Părinți, s-a întors la Ierusalim trecând pe la Mănăstirea Sfântului Teodosie Cenobiarhul.

Din partea Secretariatului-General

ACORDAREA TITLULUI DE ARHIMANDRIT

Miercuri, 2/15 decembrie 2021, Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil i-a acordat egumenului de la Lydda, Părintelui Marcellus, titlul de Arhimandrit, ca recunoaștere a slujirii sale duhovnicești la Altar și ca o încurajare pentru continuarea acesteia.

Din partea Secretariatului-General

CIRCULARA PATRIARHALĂ PENTRU SĂRBĂTORIREA CRĂCIUNULUI

Pentru sărbătorirea praznicului împărațesc al Crăciunului, conform tradiției și rânduielii bisericești, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil s-a adresat enoriașilor cu următoarea circulară:

Celor mai evlavioși și cucernici administratori și preoți ai parohiilor, precum și onorabililor președinți și membri ai Consiliilor locale din eparhia noastră din toată jurisdicția Patriarhiei noastre, dragi copii întru Domnul al Smereniei Noastre, har și pace de la Dumnezeu Tatăl.

Iubiți fii întru Domnul,

Lucrând în mod pastoral și părintesc, comunicăm cu voi în scris pentru a vă reaminti încă o dată că sărbătoarea Crăciunului, ca mare Praznic Împărătesc, a fost prăznuită încă din antichitate cu strălucirea liturgică cuvenită, de către Patriarhia noastră și venerabila Frăție Aghiotafită la 25 decembrie (calendarul vechi), care corespunde cu 7 ianuarie (calendarul nou), iar obștea noastră creștină urmează această rânduială.

„Păzește comoara ce ți s-a încredințat,” adică ceea ce ne-au transmis (ref. 1 Tim. 6:20) Patriarhii și Învățătorii de dinaintea noastră, și „să urmărim cele ale păcii și cele ale zidirii unuia de către altul.” (cf. Romani 14: 19), îi îndemnăm pe preoții din turma noastră ca în ziua de 12 decembrie (calendarul vechi), care corespunde cu 25 decembrie (calendarul nou), să deschidă Sfintele Biserici și să slujească slujba Părintelui nostru între Sfinți Spiridon, Episcopul Trimitundei, făcătorul de minuni, care include Catavasiile și alte cântări preafrumoase de Crăciun, și nu slujba din ziua de Crăciun, 25 decembrie; după slujba Utreniei să se săvârșească Dumnezeiasca Liturghie.

După cum bine se știe, adoptarea noului calendar a pus Biserica Ortodoxă în fața unor probleme pastorale, care au și implicații sociale, pe care suntem chemați să le abordăm cu simț de răspundere. În cursul acestei zile, după slujba sărbătorii Sfântului Spiridon, membrii eparhiei ortodoxe

grecești pot continua cu activități cu caracter social, dar nu și ecleziastic.

Așteptând conformarea voastră la îndemnul Nostru, pentru sărbătorirea marelui praznic al Crăciunului în pace în unitate, revărsăm din belșug asupra voastră urările noastre părintești și binecuvântările patriarhale din Mormântul cel Atotputernic și dătător de viață și rămânem,

În Cetatea Sfântă a Ierusalimului, 13 noiembrie 2021

Rugător fierbinte pentru toți în fața lui Dumnezeu,

TEOFIL III

Patriarh al Ierusalimului

ANIVERSAREA A 16 ANI DE LA ÎNTRONAREA PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI

Luni, 9/22 noiembrie 2021, Patriarhia a sărbătorit aniversarea a 16 ani de la alegerea și întronarea, pe slăvitul Tron al Maicii Bisericii, a Preafericitului Părinte Teofil Patriarhul Ierusalimului.

Cu ocazia acestui eveniment fericit și important, a avut loc Doxologia în Biserica Învierii, la ora 10.30 dimineața. Această Doxologie a fost condusă de Preafericitul Părinte Teofil Patriarhul Ierusalimului împreună cu care au slujit Arhierei, Ieromonahi și Diaconi Aghiotafiți. La slujbă au participat monahi și monahii din toate regiunile jurisdicției Patriarhiei, precum și credincioși laici. A fost prezent Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vliora.

După terminarea Doxologiei, în sunetul clopotelor, toți au urcat la Patriarhie. Aici Înaltpreasfințitul Aristarh Arhiepiscop al Constantinei și Secretar General a adresat o cuvântare Preafericirii sale, în numele Sfântului Sinod și al Obștii Aghiotafite:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Un eveniment foarte fericit și foarte însemnat a adunat azi cinstiții membrii ai Obștii Aghiotafite și credincioșii creștini ai Bisericii la slujba Doxologiei în Sfânta Biserică a Învierii.

Acest eveniment este alegerea și întronarea Preafericirii voastre , în urmă cu 16 ani, prin votul de obște unanim al membrilor Sfântului Sinod și al reprezentanților credincioșilor elino-ortodocși și arabi, pe slăvitul și mucenicescul Tron al Maicii Bisericii, după o perioadă de grele încercări care au clătinat dar, din fericire, nu au scufundat corabia Bisericii. Atunci Obștea s-a ridicat la înălțimea cerințelor misiunii sale, a condamnat și a dezaprobat unele convenții ilegale care urmăreau vinderea unor bunuri de valoare materială și culturală inestimabilă ale Patriarhiei, punând în pericol regimul Vechii Cetății a Ierusalimului, și v-a așezat pe Tronul Patriarhal pe Preafericirea Voastră, ca să ocârmuiți corabia departe de furtunile corupției, către limanul prielnic al cinstei, dreptății și transparenței.

Primind această poruncă, Preafericirea Voastră nu v-ați redus nicidecum ostenele și strădaniile ci, dimpotrivă, cu toată puterea, ați întreprins acțiuni judecătorești costisitoare și întâlniri cu persoane influente, localnici și străini, pentru anularea convențiilor efectuate fără aprobarea Sfântului Sinod și fără știința Obștii. Acest interes Preafericirea voastră l-ați extins și în vederea valorificării averii imobiliare a Sfântului Mormânt printr-un sistem de transparență economică apt să furnizeze Patriarhiei venituri corespunzătoare cheltuielilor sale substanțiale. Cu responsabilitatea și sensibilitatea voastră ați răspuns rapoartelor financiare ale Exarhului Sfântului Mormânt în Biserica Ciprului.

Un interes viu, practic și hotărâtor ați arătat și în privința apărării drepturilor Obștii și ale neamului nostru asupra locurilor de închinare în colaborare cu Custodia franciscanilor în Țara Sfântă pentru înlăturarea tentativelor de creare a unor situații permanente de către armeni, așa cum s-a întâmplat în cazul așezării de către noi a draperiilor în Peștera de Dumnezeu primitoare din Betleem, al coborârii în Peșteră a icoanei Ortodoxe în timpul Vecerniei noastre, când sărbătoarea Botezului Domnului prăznuit de noi coincide cu Crăciunul armenilor, duminica sau luna, al înlăturării grilajelor așezate de către armeni în fața Bisericii Învierii, al exercitării dreptului nostru de a tămâia în altarul paraclisului Sfintei Elena aparținând armenilor și al prezenței noastre înăuntrul lui în ziua Înălțării Sfintei Cruci, precum și al încetării lucrărilor armenilor la paraclisul Sfântului Ioan Teologul aflat în curtea Bisericii Învierii, până la reglementarea prin acordul comun al celor trei Comunități majoritare.

Acțiunile și încercările Preafericirii voastre pentru păstrarea averii bisericești și a drepturilor Patriarhiei nu v-au abătut nicidecum de la desfășurarea lucrării pastorale fie în calitate de Egumen al Obștii, fie ca Patriarh al credincioșilor noștri Elino-ortodocși și Arabi. În timpul

anului trecut și al celui în curs marcați de pandemie, Preafericirea voastră ați vizitat Sfintele Mănăstiri și Comunități și i-ați încurajat pe monahi și pe credincioși fie prin cuvânt fie prin ajutor economic. De asemenea, ați primit la Patriarhie preoți și epitropi și i-ați călăuzit către o soluționare favorabilă pentru ei a problemelor comunităților lor.

Un alt sprijin practic al Preafericirii voastre și al Patriarhiei față de credincioși a fost acordul încheiat de curând între Patriarhie și Compania internațională Raouabi după primirea permisiunii din partea Primăriei Ierusalimului, pentru ridicarea în proprietatea Patriarhiei din Bir Nabala-Bet-Hanine din Noul Ierusalim de Est a unei clădiri cu patru sute de apartamente, școală, magazine, birouri, centru comercial, locuri de recreație și locuri de parcare în complexul Al-Quds Lana (Ierusalimul nostru), lucrare destinată să aducă multă ușurare Comunității din Ierusalim în contextul problemei sufocante a găzduirii. Pentru o mai bună îngrijire medicală a credincioșilor, dar și a tuturor bolnavilor, indiferent de religie și de naționalitate, a fost cumpărat de curând pentru Policlinica „Sfântul Benedict” un aparat de ecografie, donat de d-l Athanasie Martinos, în urma eforturilor Preafericirii voastre și ale Consulului General al Greciei la Ierusalim d-l Evangelos Vliora.

Pentru bunăstarea creștinilor din Țara Sfântă, a fost cultivată colaborarea dintre Bisericile Creștine locale sub egida Preafericirii voastre la Patriarhie. Între Bisericile Ortodoxe surori a fost menținută comuniunea în Hristos, Preafericirea voastră subliniind mereu necesitatea continuării dialogului pentru soluționarea celor mai spinoase probleme.

În continuare, la sporirea și îmbogățirea lucrării voastre plăcute lui Dumnezeu contribuie Sfântul Sinod și toată Obștea prin fiecare membru care pune la dispoziție calitățile lui, experiența, educația, dragostea față de Hristos, ascultarea și respectul față de Patriarhie și față de Preafericirea voastră

ca Întâi-stătător al ei, „aflat în chipul și locul lui Hristos”.

În numele Sfântului Sinod și al Obștii, ridic paharul, Preafericite, urându-vă ani cât mai mulți cu pace, bucurie, statornicie și rodnicie, cu puterea tare și călăuzitoare de sus a Duhului Sfânt, bucurându-vă de vederea fiilor voștri, ca niște ramuri de măslin roditor în jurul mesei voastre spre lauda neamului nostru binecuvântat și slava Dumnezeului nostru cel în Treime. Amin.”

În continuare a adresat o cuvântare Consulul General al Greciei d-l Vlioras, reprezentanți ai Comunităților de credincioși, reprezentantul Bisericii Ruse și alții.

Mulțumind tuturor acestora, Preafericirea sa a răspuns prin această cuvântare a sa în limba greacă:

„Înălțate-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu, și voi binecuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului” (Psalmul 144, 1), cântă Proorocul și Împăratul David.

Excelența Voastră Domnule Consul General al Greciei Evangelos Vliora,

Cinstiți și Sfințiți Părinți și Frați,

Iubiți credincioși,

Via Domnului, adică Sfânta Biserică a Ierusalimului, pe care a sădit-o dreapta Lui și a udat-o cu propriul Său sânge, (Cf. Psalmul 79, 15-16) sărbătorește astăzi aniversarea a șaisprezece ani de la așezarea, cu mila lui Dumnezeu, a smereniei noastre pe Tronul apostolic al Sfântului și Dreptului Iacov Fratele Domnului și primul Ierarh al Ierusalimului.

Această aniversare nu se referă la nevrednicia noastră ci la Biserica apostolească cea de Dumnezeu instituită și la „toată turma întru care Duhul Sfânt v-a pus pe voi episcopi, ca să

păstrați Biserica lui Dumnezeu pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său” (Fapte 20, 28), potrivit Evanghelistului Luca.

De aceea am coborât împreună cu cinstiții membrii ai Obștii noastre Aghiotafite în Sfânta Biserică a Învierii unde am înălțat Doxologie de mulțumire către Dumnezeu cel în Sfânta Treime „Care lucrează în voi și ca să voiți și ca să săvârșiți după a Lui bunăvoință” (Filipeni 2, 13), potrivit lui Pavel.

Slujirea noastră de până acum ca Patriarh și Egumen, monastică și pastorală, pe tronul harului Arhiereului celui Mare Care a străbătut cerurile, al Domnului nostru Iisus Hristos, de la Care luăm milă și har (Cf. Evrei 4, 14-15), adică pe tronul Maicii Bisericii și lăcașul lui Dumnezeu, Sionul cel sfânt, un singur scop a avut: păstrarea tradiției apostolice date de Dumnezeu, moștenirea credinței sănătoase și a dreptei învățări a cuvântului adevărului dată de Iisus Hristos, potrivit mărturiei Evanghelistului Ioan: „Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1, 14).

De asemenea scopul nostru a fost păstrarea Sfintelor Locuri care constituie mărturiile palpabile și nemincinoase ale marii taine a dreptei credințe (Cf. 1 Timotei 3, 16), dar și a sfintelor lăcașuri ale slujbei cuvântătoare, precum și ocrotirea privilegiilor imprescriptibile și drepturilor de stăpânire a acestora ce aparțin neamului bine-credincios și împărătesc al Creștinilor Elino-ortodocși.

De asemenea, ascultând de îndemnul Domnului: „să nu vă depărtați de Ierusalim, ci să așteptați făgăduința Tatălui pe care ați auzit-o de la Mine” (Fapte 1, 4), nu am încetat a înălța glasul nostru la toate marginile, la nivel local și internațional, pentru nealterarea caracterului multicultural, multireligios și multinațional al Sfintei Cetăți a Ierusalimului care constituie capitala spirituală a întregii lumi, și, mai ales, pentru întărirea morală și materială a

Creștinilor care locuiesc în Țara Sfântă.

Aceasta o facem potrivit rolului încredințat de către dumnezeiasca Pronie străvechii Patriarhii a Ierusalimului, rol recunoscut de întreaga lume, prin exercitarea misiunii sale duhovnicești și religioase, dar și prin grija pentru păstrarea regimului prezent, atât cel care privește locurile de închinare, cât și cel demografic, în Sfânta Cetate Ierusalim, cel amenințat de cei care încearcă alterarea lui. „Lăsați-I Lui toată grija voastră, căci El are grijă de voi” (1 Petru 5, 7) îndeamnă dumnezeiescul Petru.

Această aniversare a șaisprezece ani de la întronarea smereniei noastre vă cheamă nu la laudă, ci la priveghere. „Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită” (1 Petru 5, 8), spune corifeul Petru. Căci lauda voastră în Hristos aceasta este: mărturia conștiinței voastre (Cf. 2 Corinteni 1, 12), propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Împlinind „dreptarul acesta” (Galateni 6, 16), adică cuvintele lui Pavel, „mărturia conștiinței noastre”, suntem chemați să „facem lucru de evanghelist, slujba să o facem deplin” (2 Timotei 4, 5) în lumea noastră contemporană a globalizării prin care „taina fărădelegii se și lucrează” (2 Tesaloniceni 2, 7), adică „hula, trufia, ușurătatea” (Marcu 7, 22).

În slujirea noastră ca Patriarh și Egumen pe Tronul apostolic și mucenicesc al Sfântului Iacov Fratele Domnului avem ca împreună-lucrători și împreună-liturghisitori pe cinstiții și iubiții nouă în Hristos Părinți și Frați Aghiotafiți, Arhierei, Preoți, Ieromonahi, Diaconi și Monahi, care se disting prin râvna lor dumnezeiască și spiritul de jertfă, ascultând de cuvintele Sfântului Sfințit Mucenic Ignatie al Antiohiei: „Toți, într-un cuget, să ne iubim unii pe alții și nimeni să nu privească pe aproapele lui după trup, ci în Hristos Iisus. Să nu fie între voi nimic care să vă poată despărți, ci să fiți uniți cu episcopul, supunându-vă, prin

el, lui Dumnezeu, în Hristos”.

Adevărat este ceea ce spunem, că lupta noastră este luptă „împotriva uneltirii rătăcirii” (Efeseni 4, 14) și a dezbinării, adică a separării de Biserica Ortodoxă Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească. „Orice cetate sau casă care se dezbină în sine nu va dăinui” (Matei 12, 25), spune Domnul. De aceea și noi, cei care slujim în locurile sfinte ale Nașterii, Răstignirii și Învierii lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos „prin Care am primit împăcarea” (Romani 5, 11), nu încetăm a ne ruga pentru păstrarea unității Duhului „întru legătura păcii” (Efeseni 4, 3).

Aceste uneltiri ale rătăcirii, ale dezbinării și ale minciunii diavolului le înregistrează istoria veacului trecut, dar și a celui prezent, istorie a Bisericii în general și a Bisericii Ierusalimului în mod special, adică a Patriarhiei Elinortodoxe a Ierusalimului cea calomniată, dar nu surpată de fiii întunericului veacului acestuia.

Să ne rugăm lui Dumnezeu, Părintele luminilor și al adevărului „să îndrepteze pașii noștri spre lucrarea poruncilor Lui” pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Stăpânei noastre Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria și ale celui între Sfinți Părintele nostru Nectarie al Pentapolei. Iar harul Preasfântului și de viață primitorului Mormânt al Mântuitorului nostru Iisus Hristos să ne întărească pe toți în slujirea Sfintelor Locuri, mărturiile nemincinoase ale credinței noastre, precum și în lucrarea de păstorie a credincioșilor noștri creștini drept-credincioși, greu încercați în această perioadă a pandemiei.

În final, cerem pentru toți cei care s-au rugat împreună cu noi și au cinstit prin prezența lor această aniversare a întronării noastre putere de sus, lucrarea de lumină dătătoare a Sfântului Mormânt, răbdare și toată binecuvântarea de la Dumnezeu, adresând calde mulțumiri și celor care ne-au adresat

cuvântări, Înaltpreasfințitul Aristarh, Arhiepiscop al Constantinei și Secretar General, care a vorbit în numele cinstiților membri ai Sfântului Sinod și ai Obștii noastre Aghiotafite, Excelența sa, Consulul General al Greciei, domnul Evangelos Vlioras, Preacuviosul Arhimandrit Alexandru, reprezentant al Sfintei Biserici surori a Rusiei, care ne-a transmis urările Preafericitului Patriarh al Moscovei Chiril, Preasfințitul Mitropolit al Nazaretului Chiriac, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Nazaret, Preasfințitul Arhiepiscop al Ioppei Damaschin, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Ioppe, Preacucernicul Părinte Haralambie Badur, care a vorbit în numele Bisericii Sfântului Iacov, Arhimandritul Filotei care a vorbit în numele Comunității din Akkri-Ptolemaida, Directorul Școlii „Sfântul Dimitrie” aparținând Patriarhiei d-l Samir Zananiris, doamna profesoară Kafetzi și domnul profesor Konkon, d-l Moris Sambela, care a vorbit în numele policlinicii „Sfântul Benedict”, Preasfințitul Arhiepiscop al Madavei Aristobul, care a vorbit în numele Comunității ruse din Asdod, stimații domni Atanasie Abu Aeta și Ode Aisa, Iconarul Gavriil și toți cei care au participat la aniversarea din acest an a întronării.”

După încheierea ceremoniei, s-a oferit la Patriarhie masa de prânz.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA SOBORULUI ARHANGHELILOR LA PATRIARHIE

Duminică, pe 8/21 noiembrie 2021, Patriarhia a prăznuit Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor oștirilor cerești.

Prin cuvântul „Sobor”, înțelegem adunarea noastră, a credincioșilor, pentru a-i cinsti pe Mareșalii Îngerilor și pe toți Îngerii care li s-au alăturat atunci când Arhanghelul Mihail a spus „Să stăm bine” și nu l-a urmat pe Lucifer cel căzut și pe îngerii care au căzut împreună cu el.

Sărbătoarea a fost celebrată:

1. În orașul de la malul mării Yaffo, la Sfânta Mănăstire a Arhanghelului Mihail, care a fost renovată în urmă cu câteva decenii de către egoumenul său, ÎPS Damaschin din Yaffo, când a fost distrusă de un incendiu.

Acolo, Sfânta Liturghie a fost oficiată de către Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului, Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, Arhiepiscopul Damaschin de Yaffo, Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei, Arhiepiscopul Filumen al Pellei, Arhiepiscopul Aristovul al Madabei, ieromonahi aghiotafiți, printre care Părintele Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, Arhimandriți din parohiile învecinate, Nifon, Marcel și Artemios, și Arhidiaconul Marcu, răspunsurile la strană fiind date de corului bizantin al comunității în limba arabă. La Sfânta Liturghie au participat palestinieni, ruși și români, ambasadorul Greciei în Israel, dl Kyriakos Loukakis.

Preafericirea Sa a ținut următoarea predică în fața celor adunați la Sfânta Liturghie:

„Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui, Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui!” (Psalmul 103:19-21), proclamă

Iubiți frați întru Hristos,

Cucernici creștini

Harul Sfântului Duh ne-a adunat pe toți în sfânta biserică monahală a Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil pentru a sărbători și cinsti soborul lor în Euharistie.

Îngerii, după cum spune Scriptura, sunt oștile cerești și slujitorii lui Dumnezeu, care fac voia Lui (Psalmul 102, 21). Dumnezeu îi face pe Îngerii Săi iuți și fini ca vântul, iar pe slujitorii care Îi slujesc Lui, strălucitori și energici ca flacăra focului, propovăduiește Sfântul Pavel: „Cel ce face pe îngerii Săi duhuri și pe slujitorii Săi pară de foc” (Evrei 1, 7). Acești Îngeri sunt mai mari decât oamenii slabi în putere și tărie. „Pe când îngerii, deși sunt mai mari în tărie și în putere...”. (2 Petru 2:11), spune Sfântul Petru.

Potrivit Sfântului Ioan Damaschin, „Dumnezeu este făcătorul și creatorul Îngerilor, deoarece El i-a adus din neființă la ființă și i-a creat după chipul care îi este mai apropiat, ca o natură fără trup, ceva asemănător unui duh sau unui foc imaterial, așa cum spune Sfântul David: „Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc” (Psalmul 103, 5). Îngerul este, așadar, o substanță noetică, maleabilă, autonomă, slujitor fără trup al lui Dumnezeu, care a primit nemurirea în natura sa prin har, a cărui substanță doar Creatorul îi cunoaște felul și făptura. Cu toate acestea, Îngerul este numit fără trup și imaterial când este comparat cu noi, oamenii; pentru că tot ceea ce este comparat cu Dumnezeu, Singurul incomparabil, se dovedește a fi gros și

material; cu adevărat imaterial și fără trup este doar dumnezeiescul”.

Oștile cerești, adică Îngerii, se disting în nouă ordine în cadrul a trei grupe, potrivit Sfântului Teolog Dionisie Areopagitul, la care se referă Sfântul Ioan Damaschin, spunând: „Îngerii se disting în nouă ordine în cadrul a trei grupe: „Așa cum spune Sfântul Dionisie Areopagitul: „Toată teologia, adică Sfânta Biblie, numește oștile cerești nouă, iar Sfântul Dionisie le separă pe acestea în trei grupe de câte trei. Și spune că prima este cea de lângă Dumnezeu și în unire apropiată și imediată cu Dumnezeu, conform tradiției cea care are Serafimii cu șase aripi și Heruvimii cu ochi mulți și Tronurile Atotțiitoare, în timp ce a doua este cea a Domniilor, Puterilor și Stăpânirilor, iar a treia și ultima este cea a Începătoriilor, Arhanghelilor și a Îngerilor”.

Este demn de remarcat faptul că, potrivit Sfântului Ioan Damaschinul, care îl citează din nou pe Sfântul Grigorie Teologul, îngerii au fost creați înainte de orice altă făptură. „La început [Creatorul] se gândește la oștile îngerești și la cele cerești, iar gândul devine acțiune”.

În cadrul sărbătorii de astăzi a soborului Oastei fără de trup și, mai ales, a Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, Arhanghelul Mihail ocupă un loc de frunte, deoarece, în calitate de Arhistrateg, atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, a făcut multe binefaceri pentru omenire, după cum scrie în Sinaxar.

Arhanghelul Mihail, dragii mei frați, este cel care, văzând îngerul renegat, adică pe satana, căzut, a adunat toate ordinele îngerilor și zicând: “Să luăm aminte”, L-a lăudat pe Domnul tuturor cu glas tare, ca și cum ar fi spus: Să fim cu toții [îngerii] cei creați atenți și să luăm aminte la ceea ce s-a întâmplat cu cei care fuseseră lumină cu noi și acum s-au transformat în întuneric.

Acest eveniment, al adunării ordinelor de îngeri de către Arhanghelul Mihail, a fost numit Soborul Îngerilor, ceea ce înseamnă atenție, concordie și unire. De aceea, imnograful spune: „ Stăpâniilor, Puterilor, Arhanghelilor, Îngerilor, Domniilor, Scaunelor și Căpeteniilor, mai-mare de la Dumnezeu ești pus, dumnezeiescule voievodule Mihaile preaslăvite. Deci, stând înaintea Scaunului Celui nesuferit, acoperă, apără, păzește, mântuiește pe toți cei ce cu credință te cinstesc pe tine, folositorul lumii.”

Porunca Arhistrategului Mihail „Să luăm aminte” este oportună și se adresează nouă, celor care trăim în epoca modernă a globalizării și a așa-zisei „Noi Ordine”, adică în epoca „părutei lor cucernicii” (Col. 2, 23) care constă în împotrivirea față de adevăr a oamenilor cu stricați la minte și netrebnici pentru credință, așa cum spune Sfântul Pavel (ref. 2 Timotei, 3, 8).

Noi, dragii mei frați, ascultând cuvintele Domnului nostru: „Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer” (Luca 10, 18), să rostim împreună cu Arhanghelul Mihail imnul îngeresc victorios: „ Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava Lui!” (Isaia 6, 3). Mai mult, să proclamăm împreună cu imnograful: „ Unde umbrează Darul tău Arhanghele, de acolo se gonește puterea diavolului. Că nu suferă să rabde lumina ta, luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm, săgețile lui cele de foc purtătoare, cele pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, apărându-ne pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă, Mihaile Arhanghele” (Amin. La mulți ani!”

La prânz, ÎPS Arhiepiscop Damaschin de Yaffo a oferit o masă pentru soborul Patriarhal.

2. La Sfânta Mănăstire a Sfinților Arhangheli din Ierusalim

Sâmbătă după-amiază, Vecernia a fost săvârșită de către egumenul și restauratorul Sfintei Biserici, Înaltpreasfințitul

Arhiepiscop Dimitrie al Lyddei, iar duminică dimineața, Sfânta Liturghie a fost celebrată de către Înaltpreasfințitul Mitropolit Isihie al Kapitoliei, având drept împreună-slujitori pe Arhimandritul Dragoman Matei, Arhimandritul Makarie și Ierodiaconul Simeon. Răspunsurile la strană au fost date de părintele stareț, Arhiepiscopul Dimitrie al Lyddei, de monahul Dositeu și de monahia Kyriaki, la slujbă participând numeroși monahi și credincioși din Ierusalim și Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras.

Părintele stareț, ÎPS Arhiepiscop Dimitrie al Lyddei, a oferit o agapă soborului episcopal și credincioșilor.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI MARE MUCENIC GHEORGHE LA PATRIARHIE

Marți, pe 3/ 16 noiembrie 2021, Patriarhia a sărbătorit hramul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe Purtătorul de Biruință la Sfânta Biserică închinată lui, unde se află mormântul său în Lod, biserică zidită de Sfânta Elena.

La această sărbătoare, Biserica pomenește mutarea moaștelor Sfântului de la Roma, unde a suferit moarte de mucenic pentru Hristos, la Lod, orașul natal al mamei sale.

Sfânta Liturghie a fost celebrată de Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, avându-i drept împreună-slujitori pe ieromonahii aghiotafiți, împreună cu ieromonahul egumen Marcellus și ierodiaconul Evloghie.

Răspunsurile la strănă au fost date de corul bizantin al Comunității din Lod în limba arabă, în prezența unui număr mare de credincioși care s-au închinat la mormântul Sfântului, precum și a reprezentantului Ambasadei Greciei la Tel Aviv, domnul Anastasios Konstantaras și al Ambasadei Georgiei, domnul David.

Înaltpreasfinția Sa a ținut următoarea predică în fața celor prezenți la slujbă:

„Cuvioși Părinți și frați întru Hristos,

După cum se știe, Biserica prăznuiește pomenirea muceniei Sfântului Mare Mucenic Gheorghe Purtătorul de Biruință la 23 aprilie. Astăzi, pe 3 noiembrie, sărbătorim mutarea moaștelor sale și sfințirea bisericii închinată lui din Lod.

Care este adevărul cu privire la aceste două evenimente? Mutarea moaștelor sfântului și sfințirea bisericii sale?

Memoria Bisericii a păstrat informația că, înainte ca Sfântul Gheorghe să fie mucenicit la Roma, în timpul domniei împăratului Dioclețian, el i-a cerut slujitorului său să-i mute trupul și a lăsat prin testamentul ca să i se distribuie bunurile în patria mamei sale. După tată, Sfântul era din Capadocia, din Asia Mică. După mamă, era palestinian.

Credincios poruncii Sfântului Gheorghe, după mucenicia sa, slujitorul său i-a mutat moaștele în orașul natal al mamei sale, Lod. Această mutare a coincis cu vizita și acțiunea Sfintei Elena în Țara Sfântă. În acea perioadă, Sfânta Elena a construit Biserica Sfântului Mormânt, Basilica Nașterii din Betleem și multe alte biserici, în locurile pe unde a umblat și a trăit Domnul nostru. La sugestia și rugămintea creștinilor din Lod, care cinsteau deja moaștele Sfântului Gheorghe și se închinau la ele, Sfânta Elena a construit Biserica de deasupra mormântului Sfântului în Lod. Această biserică este una dintre cele mai vechi ale creștinismului și este una din Sfintele Altare ale Bisericii din Ierusalim.

În această Biserică se cinstește o bucățică din moaștele Sfântului Gheorghe, deoarece Biserica din Ierusalim a dăruit alte bucăți altor Biserici. Cinstind moaștele Sfântului, așa cum facem cu Sfintele Icoane, ne sfințim, primim harul lui Dumnezeu, care este din belșug în relicvă, pentru că prin el Sfântul și-a vărsat sângele pentru Hristos, primim tămăduiri atunci când suntem bolnavi, pentru că moaștele Sfântului au puteri tămăduitoare.

Numeroși sunt pelerinii care au venit astăzi la Lod, orașul natal al sfântului, care este numit în cinstea sa și Georgiupolis, pentru a-i cinsti moaștele și a cere ajutorul Sfântului.

Această sărbătoare de astăzi, cu Sfânta Euharistie ca eveniment principal, este o mare binecuvântare pentru orașul Lod și mai ales pentru Comunitatea Greco-Ortodoxă. Transmitem urările și binecuvântările Preafericitului Părinte Patriarh al Ierusalimului Teofil energicului Părinte egumen Marcel, îngrijitorilor, enoriașilor Greco-ortodocși, tuturor celor care sărbătoresc astăzi, dragilor noștri frați întru Hristos, preoți împreună-slujitori, precum și reprezentanților diplomatici din diferite țări care onorează cu prezența lor această sărbătoare. Îl rugăm pe Sfântul Gheorghe să mijlocească la Domnul și să ne fie ajutor în greutățile vieții noastre și să ne ocrotească sănătatea de orice boală și mai ales de virusul covid-19. Amin!”.

După Sfânta Liturghie, egumenul, Ieromonahul Marcel și Consiliul Comunității, au oferit o masă pentru Înaltpreasfinția Sa și soborul său.

Cu ocazia acestei sărbători, Sfânta Liturghie a fost săvârșită și la Sfânta Mănăstire Sfântul Gheorghe de la Spital de către Cuviosul Arhimandrit Filotei, sub ospitalitatea Stareței Pansemni și la Sfânta Mănăstire Sfântul Gheorghe din Cartierul

Evreiesc de către Arhimandritul Macarie, precum și la Biserica Sfântul Gheorghe din Beitjala de către IPS Mitropolit Ioachim de Helenoupolis, sub ospitalitatea egumenului, Arhimandritul Anania.

Din partea Secretariatului General

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI MARE MUCENIC DIMITRIE LA PATRIARHIE

Luni, 26 octombrie / 8 noiembrie 2021, Patriarhia a sărbătorit praznicul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir.

La această sărbătoare, Biserica, și în special Biserica din Tesalonic, pomeneste faptul că Sfântul Dimitrie s-a născut în Tesalonic și a fost martirizat pentru Hristos în timpul domniei lui Maximian în anul 306 d.Hr. Motivul a fost dezvăluirea credinței sale creștine și, de asemenea, l-a încurajat pe Nestor să câștige bătălia în arenă. Din acest motiv, Biserica îl cinstește pe Sfântul Nestor a doua zi după sărbătoarea Sfântului Dimitrie, care, de asemenea, a suferit moarte mucenicească.

Patriarhia a sărbătorit acest praznic la paraclisul Sfântului Dimitrie din Mănăstirea Centrală, în apropierea căruia se află și Școala cu numele sfântului.

Vecernia de duminică după-amiaza și Sfânta Liturghie de luni

dimineața au fost oficiate de IPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei, avându-I drept împreună-slujitori pe arhimandriții Alexie, Macarie și Ștefan, pe preotul George Baramki și pe ierodiaconul Evloghie. Răspunsurile la strană au fost date de domnul Gotsopoulos și de elevii Școlii Patriarhale, la slujbă participând și Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Vlioras, precum și numeroase maici și pelerini.

Dumnezeiasca Liturghie a fost urmată de o ceremonie în sala de recepție a Școlii Patriarhale Sfântul Dimitrie. Ceremonia de la școală a inclus o prezentare video referitoare la mucenicia Sfântului Dimitrie și la istoricul școlii, unde se predă în limba greacă dar care, în prezent, a devenit de limbă arabă pentru credincioșii Patriarhiei din Ierusalim.

Preafericirea Sa, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil, a onorat ceremonia cu prezența sa și s-a adresat celor prezenți după cum urmează:

„Învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut” (Psalmul 119:66), cântă psalmistul.

Stimate domnule director Zananiri,

Dragi copii,

Doamnelor și domnilor

Școala Patriarhală Sfântul Demetrios din Ierusalim îl cinstește astăzi pe patronul său, Sfântul Demetrios.

După cum se știe, acesta a trăit în timpul domniei împăraților romani Dioclețian și Maximian și s-a născut la Tesalonic. S-a remarcat prin evlavie, adică prin marea sa credință creștină, devenind împreună-mărturisitor al sângelui lui Hristos, și prin educație, întrucât a devenit profesor și educator întru Hristos. A reușit acest lucru pentru că a dat ascultare cuvintelor biblice: „Învață-mă bunătatea, învățătura și

cunoștința, că în poruncile Tale am crezut” (Psalmul 118:66).

Dragostea tânărului Dimitrie pentru cunoașterea adevărului nu se limita doar la educația filosofiei grecești, ci se extindea în mod special la studiul Sfințelor Scripturi prin Evanghelia lui Hristos. „Și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi” (Ioan 8:32), spune Domnul.

Educația este aceea care formează persoana din punct de vedere moral și spiritual. Și aceasta, deoarece cunoașterea duce la luminarea minții, iar mintea luminată duce la adevărul lucrurilor, adică la știință. Totuși, educația în Hristos depășește limitele rațiunii umane și îl promovează pe ucenicul cuvios și drept al lui Hristos la cea mai mare frumusețe, adică la vederea slavei lui Dumnezeu.

„Căci legea duhului vieții în Hristos Iisus m-a eliberat de legea păcatului și a morții” (Romani 8, 2), propovăduiește Sfântul Pavel, și adaugă: „Căci dorința cărnii este moarte dar dorința Duhului este viață și pace” (Romani 8, 6).

Călăuzit de cuvintele insuflate de Dumnezeu ale Sfântului Pavel, marele prieten al lui Hristos Dimitrie a căutat să se elibereze din robia minții trupesti și a legii stricăciunii, adică a păcatului și a morții. De aceea a fost considerat vrednic să primească Împărăția lui Dumnezeu (2 Tes. 1, 5), după cum spune imnograful său: „Pe tine cel ce ai biruit minciuna păgânătății, văzându-te Cuvântul lui Dumnezeu Cel Preaînalt, cu mărire te-a încununat, Sfinte Mucenice Dimitrie, pe cel ce cântă: Slavă Puterii Tale, Doamne!”.

Întrucât ne aflăm sub protecția Sfintei Biserici a lui Hristos, în Venerabila Patriarhie Greco-Ortodoxă a Ierusalimului, suntem chemați să devenim următori ai Sfântului Mare Mucenic Dimitrie. Cu alte cuvinte, suntem chemați să devenim propovăduitori ai Evangheliei iubirii și filantropiei lui Dumnezeu, și anume, ai libertății lui Hristos. „ Eu sunt Lumina lumii; cel ce îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric,

ci va avea lumina vieții” (Ioan 8, 12), spune Domnul. Multe bucurii și progrese în învățarea cunoașterii adevărului. Amin.”

Din partea Secretariatului General

PRAZNICUL SFÂNTULUI IACOV FRATELE DOMNULUI LA PATRIARHIE

Vineri 23 octombrie / 5 noiembrie 2021 Patriarhia a sărbătorit praznicul Tronului patriarhal, adică pe Sfântul Iacov Fratele Domnului, primul Ierarh al Ierusalimului.

Cu ocazia acestui praznic, întreaga Biserică și, în special, cea a Ierusalimului amintește faptul că Sfântul Iacov a fost, după lege, frate al Domnului și „a fost așezat de către Domnul Însuși întâi Ierarh, păstor și învățător al tainelor duhovnicești”. Este autor al Epistolei sobornicești către iudeii „din împrăștiere” (Iacov 1,1), cuprinsă în Noul Testament. Este cel care a convocat primul Sinod Apostolic de la Ierusalim (49 d.Hr) în cadrul căruia, prin cuvintele lui, a deschis porțile Bisericii spre primirea neamurilor. Apostolul Pavel spune despre el: „Pe altul dintre Apostoli nu am văzut, decât numai pe Iacov, fratele Domnului” (Galateni 1, 19). L-a mărturisit pe Iisus ca Hristosul lui Dumnezeu și, de aceea, conducătorii iudeilor l-au aruncat de pe aripa templului lui Solomon.

Spre pomenirea și cinstirea lui ca apostol și sfințit mucenic, s-a săvârșit, în Biserica închinată lui, aflată lângă Obștea Aghiotafită și Biserica Învierii, Vecernia, seara în ajun, la

care a luat parte Preafericirea Sa Părintele Patriarh Teofil împreună cu care au slujit Ieromonahi Aghiotafiți, între care Arhimandritul Nectarie Gheron al Kamarasei, Arhimandriții Ștefan și Nifon, părinții slujitori ai Bisericii – părintele Haralambie Badur și Gheorghe Baramki și alții -, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Au cântat Ierodiaconul Simeon și elevii Școlii patriarhale de pe Muntele Sion, precum și corul Bisericii Sfântului Iacov condus de d. Rimon Kamar. În dimineața zilei praznicului s-a săvârșit Sfânta Liturghie condusă de Preafericirea Sa Părintele Patriarh Teofil împreună cu care au slujit Înaltpreasfințitul Mitropolit al Capitoliadei Isihie și Înaltpreasfințitul Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei, Filumen al Pellei și Aristobul al Madavei, Ieromonahi Aghiotafiți, între care Arhimandriții Nectarie și Claudiu, preoții Bisericii – părinții Haralambie Badur și Gheorghe Baramki – și alți preoți, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Au cântat Ierodiaconul Simeon și d. Vasilios Goțopulos împreună cu elevii Școlii patriarhale de pe Muntele Sion în strana dreaptă în limba greacă, precum și corul Bisericii Sfântului Iacov condus de d. Rimon Kamar în strana stângă în arabă. A fost prezent Consulul General al Greciei la Ierusalim, d. Evangelos Vliora și au luat parte credincioși ai parohiei.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericitul a rostit această cuvântare în limba greacă:

„Cine s-a uitat de aproape în legea cea desăvârșită a libertății și a stăruit în ea, făcându-se nu ascultător care uită, ci împlinitor al lucrului, acela fericit va fi în lucrarea sa” (Iacov 1, 25), propovăduiește Sfântul Iacov în scrisoarea sa.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Harul Sfântului Apostol Iacov „robul lui Dumnezeu și al

Domnului Iisus Hristos" (Iacov 1,1) ne-a adunat pe toți astăzi în Biserica ce îi poartă numele, aflată lângă Sfânta Biserică a Învierii, ca să prăznuim cinstita lui pomenire pe locul morții sale mucenicești, adică în Sfânta Cetate Ierusalim.

Se bucură și se veselește biblica Maică a Bisericilor, lăcașul lui Dumnezeu, la sfânta pomenire a dumnezeiescului Iacov, primul Ierarh, păstor și învățător al Ierusalimului, dar și iconom credincios al tainelor duhovnicești. Acesta a fost numit „drept” pentru nespusa sa cuvioșie și dreptate. Aceasta o mărturisește și învățătura lui despre adevărata înțelepciune: „Iar înțelepciunea cea de sus întâi este curată, apoi pașnică, îngăduitoare, ascultătoare, plină de milă și de roade bune, neîndoielnică și nefățarnică. Și roada dreptății se seamănă întru pace de cei ce lucrează pacea” (Iacov 3, 17-18).

Potrivit lui Eusebiu al Cezareei Palestinei, dreptul Iacov a îndurat moarte mucenicească pentru că a propovăduit faptul că Iisus șade de-a dreapta puterii celei mari, adică a lui Dumnezeu Tatăl și va să vină pe norii cerului. Cu privire la acest subiect, Eusebiu oferă și mențiunea lui Clement al Alexandriei: „Lui Iacov cel drept, lui Ioan și lui Petru le-a dat Domnul cunoașterea, după Învierea Lui. Iar aceștia au dat-o celorlalți Apostoli. (...) Doi Iacovi au fost. Unul, numit „cel drept”, care a fost aruncat de pe aripa templului și, lovit cu un lemn de tăbăcar, a murit, și altul căruia i s-a tăiat capul”. (Eusebiu, *Istoria bisericească*, B,23).

Dreptul Iacov a propovăduit cu îndrăzneală faptul că singura lege desăvârșită este legea lui Hristos, adică Evanghelia Noului Testament cel vestit mai înainte de Proorocul Ieremia care spune: „Iată, vin zile, zice Domnul, când voi încheia cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda legământ nou” (Ieremia 31, 31).

Această lege desăvârșită a Evangheliei lui Hristos sau a Noului Testament se distinge prin libertatea pe care o dă

celui care o împlinește. De aceea și Apostolul Iacov spune: „Cine s-a uitat de aproape în legea cea desăvârșită a libertății și a stăruit în ea, acela fericit va fi în lucrarea sa” (Iacov 1, 25).

Tâlcuind acest cuvânt al Fratelui Domnului, Icumenie spune: „După ce a spus «lege desăvârșită», a adăugat «a libertății», făcând din libertate însemnul ei caracteristic. Căci legea cea după Hristos eliberează de robia față de tot ce este truesc și îl așează pe cel ce vine la ea în libertate și slobozenie”. Cu alte cuvinte, legea lui Hristos este cea care îl eliberează pe om de robia păcatului.

Sfântul Apostol Pavel în repetate rânduri vorbește despre „libertatea pe care o avem în Hristos Iisus” (Galateni 2, 4). De aceea îndeamnă zicând: „Stați deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei” (Galateni 5, 1). Iar Petru corifeul Apostolilor spune: „Căci așa este voia lui Dumnezeu ca voi, prin faptele voastre cele bune să închideți gura oamenilor fără minte și fără cunoștință. Trăiți ca oameni liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu” (1 Petru 2, 15-16).

Potrivit dumnezeiescului Iacov, este liber în Hristos acela care „se face nu ascultător care uită, ci împlinitor al lucrului” (Iacov 1, 25). Iar potrivit Psalmistului, cel care păzește poruncile Domnului va avea răsplată mare. „Judecățile Domnului sunt adevărate, toate îndreptățite. Că robul Tău le păzește pe ele și răsplătire multă are” (Psalmul 18, 10-12). Iar potrivit înțeleptului Pavel „și făptura însăși se va izbăvi din robia stricăciunii ca să fie părtașă la libertatea mării fiilor lui Dumnezeu” (Romani 8, 21).

Este vrednic de menționat cuvântul împotriva arienilor al Marelui Atanasie care spune că: „Dacă toată făptura suspină așteptând eliberarea din stricăciune și robie, Fiul nu este dintre cei care suspină sau au nevoie de libertate, ci este

Cel Care înfiază și eliberează toate”.

Din cele de mai sus, se înțelege limpede, iubiții mei frați, că „legea desăvârșită a libertății” nu este alta decât Evanghelia lui Hristos, adică a Însuși Fiului lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, al Cărui ucenic, mucenic al adevărului și apostol s-a arătat cel cinstit astăzi, dreptul Iacov, cel numit Fratele Domnului, după cum cântă și Imnograful Bisericii: „Ca un întâi Ierarh al Legământului nou, ca un mai mare Apostol, ca un înțelept vestitor, ca un mucenic al adevărului, mai mult decât toți te-ai îmbogățit cu înalta vrednicie a fi frate Domnului. Acum, cu pietre fiind lovit și mutându-te la El, cere nouă, Iacove, dezlegare de greșeli”.

Pe noi, care prăznuim cinstita ta pomenire, Apostole al lui Hristos și Mucenice, dreptule Iacov, slobozește-ne de greșelile ce ne împresoară, mijlocind la Hristos Dumnezeuul nostru, împreună cu Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria. Amin. La mulți ani!

După Sfânta Liturghie, sinodia alcătuită din Arhiereii și Arhimandriții Aghiotafiți a urcat la Patriarhie urcând treptele interioare ale Bisericii și trecând prin poarta centrală a Patriarhiei unde au fost împărțite pâinile de binecuvântare de către Monahia Serafima.

La Patriarhie, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

Bine am vestit dreptate în adunare mare. Dreptatea Ta nu am ascuns-o în inima mea, adevărul Tău și mântuirea Ta am spus. Nu am ascuns mila Ta și adevărul Tău în adunare mare” (Psalmul 39, 10-11), spune Psalmistul.

Excelența voastră domnule Consul General al Greciei Evangelos Vliora,

Cinstiți Părinți și Frați,

Iubiți frați în Hristos,

Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului se bucură astăzi la pomenirea Sfântului Sfințit Mucenic și dreptului Apostol Iacov Fratele Domnului.

Și aceasta pentru că Însuși Domnul nostru Iisus Hristos, „începătorul și plinitorul credinței” (Evrei 12, 2) l-a arătat pe dumnezeiescul Iacov întâi Ierarh și păstor al Bisericii Ierusalimului, dar și Iconom credincios al tainelor duhovnicești.

Contribuția dreptului Iacov la organizarea în lume a Bisericii, prin adunarea Sinodului Apostolic de la Ierusalim (Cf. Fapte 15, 6), cât la evanghelizarea atât a „celor de un neam cu el, după trup” (Romani 9, 3), cât și a neamurilor, a fost hotărâtoare. De aceea și dumnezeiescul Pavel menționează că, atunci când a venit la Ierusalim, „pe altul dintre Apostoli nu a văzut, decât numai pe Iacov, fratele Domnului” (Galateni 1, 19).

Autoritatea sa apostolică și vrednicia de Preot, de întâi Ierarh al Bisericii, a pecetluit sângele său vărsat pentru Evanghelie, făcându-se astfel mucenic împreună cu Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Smerenia noastră, fiind, cu mila lui Dumnezeu, urmaș al Tronului apostolic al lui Iacov Fratele Domnului, am coborât la Biserica Sfântului Iacov aflată lângă Biserica Învierii, unde am săvârșit Sfânta Liturghie patriarhală împreună cu preasfințiții Arhierei și cinstiții membri ai Obștii noastre Aghiotafite.

Trebuie menționat că praznicul de astăzi al Sfântului Iacov nu are numai însemnătate bisericească, ci arată, mai ales, mărturia istorică neîntreruptă a Bisericii întâi-născute și a Comunității iudeo-creștine și elino-ortodoxe din Ierusalim.

De aceea și Sfânta noastră Biserică cu recunoștință strigă: „Pe Tine, Doamne, cu glas slobod Te-a propovăduit fratele Tău cel drept și următor patimii Tale a fost, fiind omorât”.

Iar noi, lăudându-ne întru Domnul, să spunem împreună cu imnograful: „Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea, Doamne, și scăparea și întărirea”. Amin.

La mulți ani!

În continuare, Preafericirea Sa a dat cheile Bisericii epitropilor ei și i-a binecuvântat.

Din partea Secretariatului General

DOMNUL KEFALOGIANNIS, MEMBRU AL PARLAMENTULUI EUROPEAN, ÎN VIZITĂ LA PATRIARHIE

În dimineața zilei de marți, 20 octombrie/ 2 noiembrie 2021, deputatul Emanuel Kefalogiannis, aflat în misiune în Israel, a vizitat Patriarhia. Domnul Kefalogiannis a fost însoțit de Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, și de fosta sa colegă, doamna Maria Zozonaki.

Domnul Kefalogiannis a fost primit de Părintele nostru și Patriarh al Ierusalimului, Teofil și de Părinții Aghiotafiți.

În cadrul acestei întâlniri, a avut loc o conversație interesantă despre rolul pacificator al Patriarhiei în Țara Sfântă și în special în Ierusalim, unde există o situație politică turbulentă. Patriarhia încearcă să normalizeze gravitatea acestei situații, rămânând întotdeauna cea mai veche instituție religioasă din Țara Sfântă. În această misiune, Patriarhia a avut întotdeauna sprijinul Greciei, descendentă a Imperiului Bizantin.

Domnul Kefalogiannis i-a mulțumit Preafericirii Sale pentru primirea călduroasă și și-a exprimat aprecierea pentru misiunea multiplă, multiculturală, religioasă și pacificatoare a Patriarhiei.

Cu ocazia acestei vizite, domnul Kefalogiannis i-a oferit Preafericirii Sale cartea lui Rea Galanaki, în timp ce acesta din urmă i-a oferit o icoană a Maicii Domnului, a Sfintei Edicule și cartea domnului Tlil, „Eu sunt Ierusalimul”.

După această întâlnire, dl Kefalogiannis a vizitat Sfântul Mormânt pentru a se închina.

Din partea Secretariatului-General